

**К 100-летию со дня рождения Виславы Шимборской:
конкурс художественного перевода и декламации**

Кафедра славянской филологии филологического факультета МГУ имени М. В. Ломоносова приглашает студентов и аспирантов, интересующихся польской культурой и литературой, принять участие в конкурсе, посвящённом 100-летию со дня рождения выдающейся польской поэтессы, лауреата Нобелевской премии по литературе — Виславы Шимборской.

Конкурс пройдёт с **14 ноября** по **20 декабря** 2023 г. Результаты конкурса будут объявлены до 15 января 2024 г.

Принять участие в конкурсе могут студенты и аспиранты (включая 2023-й год выпуска) высших учебных заведений. Для участия необходимо заполнить анкету ([https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSf-](https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSf-Q6hkbrQZ0VwnpT3k9iCGamhkyFk1nOuGr4HpebH3jkb4xg/viewform?usp=sf_link)

[Q6hkbrQZ0VwnpT3k9iCGamhkyFk1nOuGr4HpebH3jkb4xg/viewform?usp=sf_link](https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSf-Q6hkbrQZ0VwnpT3k9iCGamhkyFk1nOuGr4HpebH3jkb4xg/viewform?usp=sf_link)),

а также прислать творческую работу до 20 декабря 2023 г. (включительно) на адрес: shkolaslavistiki@rambler.ru. В теме письма следует указать «Творческий конкурс — Шимборская (перевод)» или «Творческий конкурс — Шимборская (декламация)». В теле письма должны быть указаны: **фамилия, имя, отчество, место учёбы участника, название переводимого или исполняемого текста**.

Конкурс проводится в двух номинациях:

- Лучший перевод стихотворения Виславы Шимборской на русский язык. Для перевода предлагаются следующие стихотворения: «**Ludzie na moście**», «**Drobne ogłoszenia**», «**Może to wszystko...**» (полные тексты стихотворений приведены ниже). Для участия в творческом конкурсе достаточно прислать перевод **одного** стихотворения (целиком, не отрывка) в формате .doc или .docx. В файле не должно быть упомянуто имя автора перевода! Если участник высылает переводы нескольких стихотворений, каждый перевод должен находиться в отдельном файле.

- Лучшая декламация стихотворения Виславы Шимборской на польском языке. Видеоролик в формате **MP4** или **WebM**, в котором будет присутствовать чтение **любого** стихотворения или отрывка Виславы Шимборской, должен длиться не более 5 мин. По желанию исполнителя в видеоролике могут присутствовать дополнительные визуальные и аудиоэффекты. Творческий подход всячески приветствуется!

Ludzie na moście

Dziwna planeta i dziwni na niej ci ludzie.
Ulegają czasowi, ale nie chcą go uznać.
Mają sposoby, żeby swój sprzeciw wyrazić.
Robią obrazki jak na przykład ten:

Nic szczególnego na pierwszy rzut oka.
Widać wodę.
Widać jeden z jej brzegów.
Widać czółno mozolnie płynące pod prąd.
Widać nad wodą most i widać ludzi na moście.
Ludzie wyraźnie przyspieszają kroku,
bo właśnie z ciemnej chmury
zaczął deszcz ostro zacinać.

Cała rzecz w tym, że nic nie dzieje się dalej.
Chmura nie zmienia barwy ani kształtu.
Deszcz ani się nie wzmaga, ani nie ustaje.
Czółno płynie bez ruchu.
Ludzie na moście biegną
ściśle tam, co przed chwilą.

Trudno tu obejść się bez komentarza:
To nie jest wcale obrazek niewinny.
Zatrzymano tu czas.
Przestano liczyć się z prawami jego.
Pozbawiono go wpływu na rozwój wypadków.
Zlekceważono go i znieważono.

Za sprawą buntownika
jakiegoś Hiroshige Utagawy,
(istoty, która zresztą
dawno i jak należy minęła),
czas potknął się i upadł.

Może to tylko psota bez znaczenia,
wybryk na skalę paru zaledwie galaktyk,
na wszelki jednak wypadek
dodajmy co następuje:

Bywa tu w dobrym tonie
wysoko sobie cenić ten obrazek,
zachwycać się nim i wzruszać od pokoleń.

Są tacy, którym to nie wystarcza.
Słyszą nawet szum deszczu,
czują chłód kropel na karkach i plecach,
patrzają na most i ludzi,
jakby widzieli tam siebie,
w tym samym biegu nigdy nie dobiegającym
drogą bez końca, wiecznie do odbycia
i wierzą w swoim zuchwalstwie,
że tak jest rzeczywiście.

(1986)

Drobne ogłoszenia

KTOKOLWIEK wie, gdzie się podziewa
współczucie (wyobraźnia serca)
—niech daje znać! niech daje znać!
Na cały głos niech o tym śpiewa
i tańczy jakby stracił rozum
weseląc się pod wąż brzoza,
której wciąż zbiera się na płacz.

UCZĘ milczenia
we wszystkich językach
metodą wpatrywania się
w gwiazdziste niebo,
w żuchwy sinantropusa,
w paznokcie noworodka,
w plankton,
w płatek śniegu.

PRZYWRACAM do miłości.
Uwaga! Okazja!
Na zeszłorocznej trawie
w słońcu aż po gardła
leżycie, a wiatr tańczy
(zeszłoroczny ten
wodzirej waszych włosów)
Oferty pod : Sen

POTRZEBNA osoba
do opłakiwania
starców, którzy w przytułkach
umierają. Proszę
kandydować bez metryk
i pisemnych zgłoszeń.
Papiery będą darte
bez pokwitowania.

ZA OBIETNICE męża mojego,
który was zwodził kolorami
ludnego świata, gwarem jego
piosenką z okna, psem zza ściany:
że nigdy nie będziecie sami
w mroku i w ciszy i bez tchu
—odpowiadać nie mogę.
Noc, wdowa po Dniu.

(1957)

Może to wszystko
dzieje się w laboratorium?
Pod jedną lampą w dzień
i miliardami w nocy?

Może jesteśmy pokolenia próbne?
Przesypywani z naczynia w naczynie,
potrząsani w retortach,
obserwowani czymś więcej niż okiem,
każdy z osobna
brany na koniec w szczypczyki?

Może inaczej:
żadnych interwencji?
Zmiany zachodzą same
zgodnie z planem?
Igła wykresu rysuje pomału
przewidziane zygzaki?

Może jak dotąd nic w nas ciekawego?
Monitory kontrolne włączane są rzadko?
Tylko gdy wojna i to raczej duża,
niektóre wloty ponad grudkę Ziemi,
czy pokaźne wędrówki z punktu A do B?

Może przeciwnie:
gustują tam wyłącznie w epizodach?
Oto mała dziewczynka na wielkim ekranie
przyszywa sobie guzik do rękawa.

Czujniki pogwizdują,
personel się zbiega.
Ach cóż to za istotka
z bijącym w środku serduszkiem!
Jaka wdzięczna powaga
w przewlekaniu nitki!
Ktoś woła w uniesieniu:
Zawiadomić Szefa,
niech przyjdzie i sam popatrzy!

(1993)